

ført til indgåelse af mange aftaler af denne art alene med det formål at opnå en skattebesparelse. Det er særlig betænkeligt, fordi det ofte vil være let for yderen at opnå frigørelse for en sådan forpligtelse, hvis parternes økonomiske forhold ændrer sig. Man har dog fundet det rimeligt, at ydelser, der er udredet før lovforslagets fremsættelse, skal kunne fradrages efter de hidtil gældende regler.

Hvis en løbende årlig ydelse efter bestemmelsen i forslagens § 30 ikke kan fratrækkes i indkomsten, skal forpligtelsens kapitalværdi efter forslagens § 37 ikke kunne fradrages ved formueopgørelsen. Det bemærkes i denne forbindelse, at kapitalværdien af retten til løbende årlige ydelser ikke er skattepligtig formue for den berettigede.

Til § 31.

Den gældende regel om adgang til at overføre underskud til de to følgende indkomstår foreslås her udvidet, således at den ikke alene som hidtil omfatter fuldt skattepligtige personer, men tillige alle andre skattepligtige, d. v. s. aktieselskaber, foreninger og institutioner m. v. Forslaget omfatter også tilfælde, hvor der kun foreligger begrænset skattepligt.

Den foreslåede bestemmelse er formuleret således, at den får tilbagevirkende kraft for de skatteydere, der efter reglen i ligningsloven for skatteåret 1957-58 ikke havde ret til at overføre underskud vedrørende dette skatteår.

Til § 32.

I denne bestemmelse foreslås de i ligningslovens § 5 fastsatte regler om nedslag i indkomstansættelsen for folkepensionister m. fl. ændret.

Ændringen er bl. a. foranlediget af, at der i § 35 foreslås fastsat nye regler om, hvilke personer der skattemæssigt skal behandles som familieforsørgere. Hvis disse regler gennemføres, vil et betydeligt antal skatteydere, der nu betragtes som forsørgere, blive behandlet som ikke-forsørgere. Det drejer sig om enlige personer, der har været gift, og som ikke har hjemmeværende børn. Hvis sådanne personer har egen husstand, anses de efter de gældende regler for familieforsørgere, medens de efter forslagens § 35 fremtidig skal betragtes som ikke-forsørgere. Dette vil under alle omstændigheder medføre visse skatteforhøjelser for de pågældende. For de personer i denne gruppe, der hidtil har fået nedslag efter reglerne i ligningslovens § 5, ville skatteforhøjelserne imidlertid blive særligt store, fordi forsørgere efter den gældende ligningslov får større nedslag end ikke-forsørgere. Man regner rent skønsmæssigt med, at omkring 165 000 skatteydere efter

forslagets § 35 vil miste deres forsørgerstilling, og et betydeligt antal af disse personer ville være berettiget til nedslag efter de gældende regler. For at begrænse skattestigningerne for denne sidste gruppe foreslås det fremtidig at indrømme ikke-forsørgere samme nedslag som forsørgere.

Endvidere foreslås reglerne for nedslagsbeløbenes beregning ændret.

Hvis de for skatteåret 1957-58 gældende nedslagsregler for forsørgere forlænges uændret, vil ægtepar, hvis indtægter udelukkende eller for den allervæsentligste dels vedkommende består af folke- eller invalidepension, komme ud for skattestigninger på indtil et halvt hundrede kroner som følge af de stigninger i folke- og invalidepensionen, der har fundet sted fra 1956 til 1957.

Siden nedslagsreglernes indførelse på ligningsloven for skatteåret 1948-49 er de hvert år ændret for at modvirke, at stigninger i alders- og invaliderenten skulle medføre skattestigninger for de nævnte grupper af skatteydere, og tilsvarende ændringer for skatteåret 1958-59 ville gøre det nødvendigt at forhøje såvel nedslagene som maksimalindkomsterne. En forhøjelse af nedslagene alene vil nemlig ikke være tilstrækkelig, idet begrænsningen af nedslagsbeløbet til *halvdelen* af forskellen mellem maksimalindkomsten og den skattepligtige indkomst normalt vil ramme også ægtepar, hvis indtægt udelukkende består af folke- eller invalidepension.

De gældende maksimalindkomstbeløb blev ved ligningsloven for skatteåret 1956-57 forhøjet til 11 000 kr., 10 000 kr. og 9 000 kr. henholdsvis i hovedstaden, i købstæderne m. v. og i landkommunerne. Et forslag om at forhøje disse beløb ved ligningsloven for skatteåret 1957-58 blev ikke gennemført, selv om de uforandrede maksimalindkomster medførte mindre skattestigninger for visse grupper af skatteydere, hvis indtægter for den allervæsentligste dels vedkommende bestod af alders- eller invaliderente. For skatteåret 1958-59 ville der blive tale om forhøjelser af maksimalindkomsterne på 800 kr., dersom skattestigninger for de omtalte folke- og invalidepensionister skulle undgås.

Imidlertid vil allerede de gældende maksimalindkomster medføre lempelse i beskatningen for en gruppe skatteydere med forholdsvis gode indtægtsforhold. Det drejer sig her om ægtepar, der har indtægt ved siden af folke- eller invalidepensionen, og hvis samlede indtægt ligger noget over den fulde indtægtsbestemte folke- eller invalidepension. Da bestemmelserne om fradrag i den indtægtsbestemte folke- og invalidepension som følge af indtægter af anden art er lempeligere end de